

Grøfter og Skovbunden i Kongelunden var aldeles tørre og haarde, hvilket havde til Følge, at der det Aar fandtes flere halvvoxsne Unger døde, formentlig af Mangel paa Næring, fordi Ungerne med de bløde Næb ikke kunde bore i Jorden og der skaffe sig Føde; en halv død Unge fandtes lige uden for Fasanjægerens Bolig og blev bragt ind i hans Stue, men den var saa udmattet, at den strax døde.

I strænge Vintre har Fasanjægeren fundet døde Snepper liggende i større Graner — hvor de ligefrem ere døde af Mangel paa Ernæring — hvilket er let forstaaeligt, naar Jorden i længere Tid er frossen.

Derimod har han i de senere milde Vintre daglig set Snepper, og der blev bl. a. ved Kongejagten den 21. December 1906 stødt 6 op forskjellige Steder i Lunden.

Fredningen er meget stræng i Kongelunden; det er mange Aar siden, en Snepe er skudt der.

At Snæppen yngler i betydeligt Tal paa saa lille en Plet som Kongelunden, viser altsaa, at der her i Danmark findes gode Betingelser for dens Ynglen; fik den Fred til at yngle, og blev den ikke skudt bort i Foraarstiden, ofte endda under paabegyndt Æglægning, vilde der sikkert yngle en Del rundt om i Landet, og der bør arbejdes hen til at fjærne den meningsløse Bestemmelse i Jagtloven, der tillader, at Snæppen skydes i Parrings- og Yngletiden.

SORTSTRUBET BYNKEFUGL, PRATICOLA RUBICOLA, OG RØDTOPPET FUGLEKONGE, REGULUS IGNICAPILLUS, VED ESBJÆRG.

AF

M. KLINGE, Esbjerg.

I Foraaret 1906 havde jeg to Gange Lejlighed til at iagttage Sortstrubet Bynkefugl. Den første saa jeg 7. Marts mod Aften paa en Bakkeskraaning ved Esbjerg Havn; den opholdt sig i noget højt, vissent Græs, formodentlig for at søge Nattely, men blev opskræmmet, da jeg nærmede mig.

Den 19. Marts traf jeg et Par ved Vejrup Kirke, 2½ Mil øst for Esbjerg, hvor de søgte Føde paa en Affaldsdyngge bag en

nærliggende Købmandshandel; de var meget sky, og af deres Væsen syntes det at fremgaa, at det ikke alene faldt dem unaturligt at hente Føde paa dette Sted, men at det tillige var forbundet med en Del Ængstelse. Da jeg søgte at nærme mig, fjernede Hunnen sig til en Afstand af ca. 100 Alen, hvor den forblev; Hannen derimod besøgte Dyngen flere Gange; men efterat den i største Hast havde forsynet sig, forsvandt den til et Gærde, beliggende henved 150 Alen borte. Turen dertil lagde den over en Pløjemark, oftest uden Ophold undervejs; men faa Minutter efter kunde den ses forsigtigt nærme sig paany; den fløj nu kun faa Alen ad Gangen, følgende en Vej, langs hvilken der findes nogle enkelte Graner; den anbragte sig stadig paa ophøjede Punkter, paa Grantoppene, paa Kirkegaardsgærdet, o. lign., ligesom den baade før og efter Besøget paa Affaldsdyngen et Øjeblik tog Plads paa en nærstaaende Hegnspæl. Ruten, den tilbagelagde, var hver Gang den samme. En Uge senere, da jeg tog forbi samme Sted, var Fuglene borte. I Mellemtiden var der faldet Sne.

Den 8. April 1906 bemærkede jeg 2 Eksemplarer af Rødtoppet Fuglekonge, tilsyneladende Han og Hun, i Gjesing Plantage, $\frac{1}{2}$ Mil nord for Esbjerg. De opholdt sig i nogle faa lave Graner i et sumpet Dalstrøg. Vejret var usædvanlig mildt, og den stærke Solvarme virkede næsten dobbelt paa dette Sted, der laa dækket under fyrbeplantede Bakker. Dette bevirkede ogsaa, at der var kommet Liv blandt Insekterne; tætte Sværme af Fluer og Myg kunde ses om Granerne, og det fremgik klart, at det netop var dem, der tiltrak sig Fuglenes Opmærksomhed. Under den ivrige Jagt var de i stadig Uro; snart var de paa den ene Side af Træerne og snart paa den anden; men da de tillige som Regel var modsat mig, maatte jeg længe forgæves gøre mig Anstrængelser for med Nøjagtighed at faa optaget den Notits, jeg ønskede, om Hovedets Farver, dens Kendetegn fra den gultoppe Fuglekonge (*Regulus cristatus*). Endnu vanskeligere blev det, da de efter nogen Tids Forløb blev ængstelige, og da de endelig helt forlod Granerne og drog op over Fyrplantningerne, maatte jeg helt opgive min Hensigt. Da Fuglene nu tillige kom bort fra hinanden, ansaa jeg det af forskellige Grunde rigtigst at søge en af dem skudt; det lykkedes mig at holde Øje med den ene og efterhaanden at faa den tilbage

til sit Udgangspunkt, hvor jeg antog, den kunde have tilstrækkelig Adspredelse, til jeg kom til Stede med Bøsse. To Timer senere skød jeg den paa dette Sted; den blev indsendt til Univ. zool. Museum, hvor den nu opbevares. Forskellen mellem Fuglene var ringe og kun bestaaende i, at den enes Farver paa Hovedet var noget mattere end den andens. Begge var dog let kendelige fra den gultoppede Fuglekonge. Under Bevægelserne kunde jeg ikke skelne den røde Top; den var næsten dækket af de tilgrænsende Fjer og tog sig ud som en smal lys Stribe hen over Hovedet.

Om denne Arts Forekomst her i Landet anfører N. Kjærbølling i »Skandinaviens Fugle«: »Ifølge Apotheker Steenberg er den skudt ved Helsingør, og E. Hage, der skød den paa Møen 19. November 1832, skal endvidere have haft 2 Eksemplarer fra Sjælland«. I Norge og Sverrig er den ifølge »Nordens Fåglar« ikke bemærket. Til trods for disse sparsomme Oplysninger er der dog i foreliggende Tilfælde adskilligt, som kan tyde paa, at dens Ophold her ikke skyldes ren Tilfældighed, men at den har opholdt sig her om Vinteren og nu havde til Hensigt at drage nordligere. Jeg vil til Støtte herfor sammenholde den med dens Slægtning, den gultoppede Fuglekonge, med hvilken den har Væsen og Levevis nøje tilfælles; thi uagtet en saadan Sammenligning ikke afgiver noget Bevis i Sagen, er den dog ikke derfor uden Interesse.

Den gultoppede Fuglekonge har ikke hidtil hørt til Egnens faste Fugle, men den ankommer talrig til Plantagerne hvert Efteraar, dels paa Gennemrejse, dels for at overvintre, og den forbliver her i vekslende Antal, til Foraaret melder sig. Nu indtraf April med særlig mildt Vejr; dog medførte dette ingen Forandring i Fuglenes Væsen, før der var forløbet en Uge; men det var da ogsaa paafaldende at se, hvor pludselig og fremtrædende Uroen kom. Og det var ikke nogle enkelte, Rejselysten overvældede, men alle som en og samtidig i de forskellige Plantager. Bortrejsen begyndte umiddelbart derefter og foregik fra 7.—15. April, og under dette Tidsrum kunde Fuglene daglig ses i de samme unge Plantninger, hvor den Rødtoppede havde opholdt sig — Plantninger, der er for unge til at tilfredsstille Fuglekonger paa anden Tid end netop under Trækket. Omstændighederne taler ogsaa for, at Opbruddet i sydligere Egne er sket paa samme Tidspunkt som her; thi

først 5 Dage efter, at de sidste af vore egne Vintergæster havde forladt os, iagttog jeg det begyndende Træk; disse Fugle synes altsaa at have anvendt ca. 14 Dage paa Vejen hertil. Sammenligner vi nu de angivne Tider, vil vi se, at den rødtoppede Fuglekonges Ophold her den 8. April nøje faldt sammen med det Tidspunkt, da de overvintrende gultoppe Fuglekongers Bortrejse tog sin Begyndelse og 12 Dage før Trækket sydfra meldte sig. Dette berettiger formentlig til den Antagelse, at den har opholdt sig paa Egnen under Vinteren, og at deres Kvarter, i hvert Fald tildels, har været den ældre Del af den Plantage, den nu stod i Begreb med at forlade; thi skulde den være kommen hertil med sit egentlige Hjem, Mellemeuropa, som Udgangspunkt, maatte dens Opbrud derfra, naar alle Forhold tages i Betragtning, anses at være sket paa et betydelig tidligere Tidspunkt — en Mulighed, mod hvilken imidlertid ikke alene Vejrliget i Marts taler, men tillige den Enighed om Opbrud, der senere som Følge af Vejrförändringen viste sig hos den gultoppe Fuglekonge; thi naar Arterne, som det her viste sig, havde Vandretid fælles, maa utvivlsomt ogsaa Anledningen til Opbrud og dermed Tidspunktet derfor være dem givet af de samme Aarsager.

Men ogsaa om vi helt ser bort fra, om Fuglene har opholdt sig her i Landet i Vinterhalvaaret eller ikke, saa gør dog Tidspunktet, da jeg saa dem, i Forbindelse med Stedet, hvor de opholdt sig, og de øvrige Forhold det i sig selv næsten mere end sandsynligt, at de nu havde til Hensigt at søge sig et Sommerhjem i en nordligere Egn af Landet.

MINDRE MEDDELELSER.

SJÆLDNE GÆSTER. Den 14. Marts saa jeg paa nært Hold en smuk Sorttrygget Vipstjert (*Motacilla lugubris* Temm.). Den 12. var det Orkan af VSV.; den 13. stormende V., der opad Dagen aftog i Styrke. Formodentlig er Fuglen af Stormen forslaaet fra England, hvor den har sit Hjem.

Den 14. August saa jeg en ung Dvergmaage (*Larus minutus* Pall.), ligeledes den 21. August.

STORT NATLIGT FUGLETRÆK. Da jeg Natten efter den 27. April kom hjem med Toget Kl. 1³⁵, trak Storspoven (*Nume-*